

ПРОТОКОЛ

№ 9

гр. Карлово, 12.01.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, П-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Анна П. Донкова-Кутрова
Съдебни КАТЯ В. ГАМБЕЗОВА
заседатели: АННА Д. НЕДЯЛКОВА

при участието на секретаря Красимира Бл. Божакова
и прокурора С. Ив. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Анна П. Донкова-Кутрова
Наказателно дело от общ характер № 20225320200386 по описа за 2022
година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Откри се съдебното заседание.

Районна прокуратура – П., ТО – Карлово, уведомена, явява се
прокурор С. Б..

Подсъдимият С. А. Б., редовно призован, явява се лично и с адвокат Н.
Х. Н., упълномощен от Досъдебното производство.

Подсъдимият М. Ю. Д., нередовно призован, не е намерен на посочения
от него адрес, данните по делото са, че е напуснал територията на страната и
пребивава на неизвестен адрес в чужбина, не се явява.

Пострадалият Х. Х. Ф., редовно призован, не се явява.

Пострадалият Т. А. Б., редовно призован, явява се лично.

По делото постъпила молба от адв. А. Б., повереник на пострадалия Х.
Х. Ф. с искане да се даде ход на делото в тяхно отсъствие.

В залата се явява и адвокат С. Ш., който е посочен от АК П. за адвокат,
който да бъде назначен за служебен защитник на подсъдимия М. Ю. Д..

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на разпоредителното заседание в отсъствие на подсъдимия М. Д., тъй като са налице всички правни предпоставки, които са посочени в нормата на чл. 269 от НПК. Да се назначи на подсъдимия Д. явлият се днес служебен защитник и делото да се гледа в негово отсъствие.

Адв. Н. – Налице са основания за даване ход на делото и моля да се даде ход на делото и не възразявам срещу назначаването на служебен защитник на подсъдимия Д..

Подсъдимият С. Б. – Поддържам казаното от адвоката ми.

Пострадалият Т. Б. – Поддържам казаното от останалите страни.

Адв. Ш. - Запознат съм с делото и съм готов да поема защитата на подсъдимия М. Д.. Нямам възражения по хода.

Съдът, след съвещание, намира, че няма пречка за даване ход на разпоредителното заседание. По отношение на подсъдимия Д. е повдигнато обвинение, което се явява тежко по смисъла на закона и присъствието му е задължително. На този етап обаче, съдът намира, че разглеждане на делото в отсъствие на подсъдимия няма да попречи за разкриване на обективната истина, като по делото се установи, че Д. е напуснал адреса си, намира се извън територията на Р.Б., където пребивава на неизвестен адрес, при което съдът счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на разпоредителното заседание, което следва да се проведе в отсъствие на подсъдимия, като на същия следва да се назначи служебен защитник, участието на какъвто е задължително при задочно производство, ето защо

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА адвокат С. Ш. от АК П. за служебен защитник на подсъдимия М. Ю. Д..

ПОСТАНОВЯВА провеждане на разпоредителното заседание в отсъствие на подсъдимия М. Ю. Д..

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ПОДСЪДИМИТЕ:

С. А. Б. - **, ЕГН *****.

М. Ю. Д. - **, ЕГН *****.

Съдът разясни на подсъдимия правото да участват в обсъждането на въпросите, предмет на разпоредителното заседание, както и правата му по чл. 55 от НПК.

Подсъдимият С. А. Б. - Разбирам правата си.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ПОСТРАДАЛАТА.

Т. А. Б. – **, ЕГН *****, съпруга на подсъдимия С. Б..

Съдът разясни на пострадалата правото ѝ да участва в обсъждането на въпросите, предмет на разпоредителното заседание, както и правата ѝ по чл. 76 и чл. 84 от НПК.

Пострадалият Т. А. Б.: Разбирам правата си. Няма да се конституирам като страна в процеса, няма да правя искане за конституиране в качеството на граждански ищец и частен обвинител.

ПРОКУРОРЪТ: Получих съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда, и съм уведомен за въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, преди вече от 7 дни.

Пострадалият Т. А. Б.: Получих съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда, и съм уведомена за въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, преди повече от 7 дни. Уведомена съм, че мога да се конституирам като страна в процеса – граждански ищец и частен обвинител, както и че имам право да упълномощя повереник.

Подсъдимият С. А. Б.: Получих препис от обвинителния акт, съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда преди повече от 7 дни. Уведомен съм за въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, преди повече от 7 дни.

Адв. Н.: Получих съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда, и съм уведомен за въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, преди вече от 7 дни.

Адв. Ш.: Получих съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда, и съм уведомен за въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, преди вече от 7 дни.

СЪДЪТ разясни на участниците в разпоредителното заседание правото им на отвод срещу състава на съда, прокурора, защитниците и съдебния секретар.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам искания за отводи.

Пострадалият Т. А. Б.- Нямам искания за отводи.

Подсъдимият С. А. Б. - Нямам искания за отводи.

Адв. Н. - Нямам искания за отводи.

Адв. Ш. - Нямам искания за отводи.

ПРИСТЪПИ се към обсъждане на въпросите по чл. 248 ал. 1 от НПК, а именно:

1. подсъдно ли е делото на съда;
2. има ли основание за прекратяване или спиране на наказателното производство;
3. допуснато ли е на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите, на пострадалите или на неговите наследници;

4. налице ли са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила;

5. разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация;

6. взетите мерки за процесуална принуда;

7. искания за събиране на нови доказателства;

8. насрочването на съдебното заседание и лицата, които следва да се призоват за него.

ПРОКУРОРЪТ - Делото е подсъдно на съда, не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, няма допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите и пострадалите. Делото да се насрочи за разглеждане по общия ред с призоваване на лицата, посочени в приложението в обвинителният акт. Няма основание за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, нито за назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Няма основания за изменяне на взетата мярка за процесуална принуда, следва да бъде потвърдена, нямам искания за събиране на нови доказателства.

Пострадалият Т. А. Б. – Поддържам казаното от прокурора. Няма да предявявам ГИ.

Адв. Н. - Ув. г-жо Председател напълно солидарен съм със становището на държавното обвинение, досежно точките чл. 248, ал. 1 от НПК. Делото е подсъдно на съда, не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, няма допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правата на подсъдимите и пострадалите, няма основание за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, нито за назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Няма основания за изменяне на взетата мярка за процесуална принуда. По повод на

приоритетната ни точка 4 от същият текст, считам, че са налице всички условия настоящето производство да продължи и приключи по реда и условията на Глава 28 от НПК, но предвид спецификата на производството и именно факта, че то се гледа задочно по отношение на вторият подсъдим, считам че не ни остана нищо друго, освен да разгледаме делото по общия ред.

Подсъдимият С. А. Б. - Изцяло поддържам становището на защитника ми.

Адв. Ш. - Делото е подсъдно на съда, не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, няма допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правата на подсъдимите и пострадалите, няма основание за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, нито за назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Няма основания за изменяне на взетата мярка за процесуална принуда. Не са налице основания за разглеждане делото по особените правила предвид обстоятелствата, които изложи колегата и моля, делото да се насрочи по общия ред с разпит на всички свидетели. Нямам искания за събиране на нови доказателства.

СЪДЪТ, след като взе предвид становищата на страните и като съобрази въпросите, предвидени в чл. 248, ал. 1 НПК, намери следното:

Делото е подсъдно на съда;

Няма основание за прекратяване, нито за спиране на наказателното производство, но съдът констатира, че на досъдебното производство е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия, а именно това да научи за какво престъпление е привлечен в това качество, по смисъла на чл. 249 ал. 4 т.1 от НПК. Обвинителният акт очертава фактическите рамки на обвинението, респективно предмета на доказване по делото, затова в своята обстоятелствена част той следва да съдържа ясно, конкретно, точно и пълно описание на всички обстоятелства, свързани с времето, мястото и начина на извършване на престъпленията, съобразно чл. 246, ал. 2 НПК. Прецизно предявените в обвинителния акт обстоятелства определят, от една страна, предмета на доказване, а от друга - дават възможност за адекватна

защита на обвиняемия по изложените от прокурора факти. Затова, правото на защита винаги е нарушено, ако е налице неяснота или противоречие в обстоятелствената част, касаещи описание на съществените обективни признаци на деянието, както и противоречие между обстоятелствената част и диспозитивната, тъй като обвинителният акт е единство между тези си части и само в своето единство може да постави началото на съдебното производство. Такива нарушения са допуснати по настоящето дело.

В диспозитивната част на обвинителния акт С. Б. е обвинен, че е нарушил правилата за движение по пътищата- чл. 20 ал. 2 от ЗДвП, регламентираща задължението на водачите на пътни превозни средства при избиране скоростта на движението, да се съобразяват с атмосферни условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозния товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие, както и да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. В обстоятелствената част на обвинителния акт обаче липсва изложение относно движение с несъобразена скорост, при която при такова обвинение в обвинителния акт следва конкретно да се посочи с кои пътни условия в конкретния пътен участък, регламентирани в разпоредбата, не е била съобразена скоростта му. Посоченото лишава подсъдимия от възможността да разбере с какви фактически действия е нарушил посочената в диспозитивната част разпоредба на ал. 2 на чл. 20 от ЗДвП.

На следващо място в диспозитива на обвинението Б. е обвинен да е нарушил разпоредбите на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП - При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в километри в час- при категория „В” извън населено място 90км/ч. и на чл. 21 ал. 2 от ЗДвП - Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак- В 26 ”Забранено е движение със скорост по-висока от означената”-40км/ч. Видно от тези разпоредби правилото на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП е общо и е приложимо в случаите, когато не е налице ограничение на скоростта, различно от указаното в разпоредбата, т.е. няма как и двете разпоредби да бъдат нарушени едновременно, тъй като са

взаимноизключващи се. Посоченото представлява противоречие в обвинението, ограничаващо обвиненото лице да разбере в какво точно се изразява извършеното от него нарушение на правилата на ЗДвП, касаещи движение с превишена скорост- движение със скорост над 90 км/ч. извън населено място или алтернативно – над 40 км/ч. при такова ограничение на скоростта.

Следва да се отбележи още, че разпоредбата на чл. 20 ал. 2 от ЗДвП е обща и регламентира задължение за управление на МПС със съобразена скорост, която всякога не е превишена, докато разпоредбата на чл. 21 от ЗДвП – движение с превишена скорост, посочена в конкретни стойности, като едновременно им нарушаване е обективно невъзможно. Посоченото и липсата на описание в обстоятелствената част на обвинителния акт с какви конкретни действия Б. и при какви точно обстоятелства е нарушил тези правила ограничава значително правото му да узнае в какво е обвинен и съотв. да се защитава.

По отношение на другия обвиняем, в диспозитивната част М. Д. е обвинен да е нарушил правилата за движение по пътищата, регламентирани в чл. 6 от ЗДвП, чл. 20 ал. 2 от ЗДвП, чл. 47 от ЗДвП и чл. 50 ал. 1 от ЗДвП, като и тук важи казаното по-горе по отношение на Б. за липса на изложение на фактическите му действия, свързани с движение с несъобразена скорост, при която конкретно следва да се посочи с кои пътни условия в конкретния пътен участък, регламентирани в разпоредбата, не е била съобразена скоростта му, липсват фактически твърдения дори относно конкретната скорост на движение на управлявания от него автомобил, при положение, че в диспозитива на обвинението му се вменява и нарушение на правилата за движение, свързано с несъобразена скорост.

По отношение правилото на чл. 47 от ЗДвП, съгласно който водач на пътно превозно средство, приближаващо се към кръстовище, трябва да се движи с такава скорост, че при необходимост да може да спре и да пропусне участниците в движението, които имат предимство. И тук важи казаното за липса на изложение на обстоятелства относно това, каква е била скоростта му на движение и същата ли не му е позволила да спре и да пропусне движещите се по пътя с предимство, нарушаваща правото му да разбере в какво нарушение на правилата за движение по пътищата се обвинява и съотв. да се

защити по обвинението. Едновременно е прието, че е нарушил и правилото на чл. 50 ал. 1 от ЗДвП, задължаващо водачите на пътни превозни средства, движещи се по път без предимство, в случаите, когато на кръстовище, единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, да пропуснат пътните превозни средства, движещи се по пътя с предимство, което правило не е свързано с нарушения, свързани със скоростта на движение. При изложените в обстоятелствената част от прокурора факти е налице неяснота как се съотнасят същите едновременно към посочените две нарушени разпоредби на ЗДвП – чл. 47 и чл. 50 ал. 1 от ЗДвП – дали Д. се е движил със скорост и каква, към кръстовището, която именно не му е позволила да спре и пропусне движещото се по пътя с предимство МПС или репс. е отнел предимството на другия автомобил, като не се е съобразил с поставения пътен знак Б2, задължаващ го да спре и пропусне движещото се по пътя с предимство превозно средство. По отношение нарушението на чл. 6 от ЗДвП, то същото съдържа общо правило за поведение и при наличие на специално такова, не следва да фигурира в обвинението.

На следващо място по досъдебното производство С. Б. е бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 343 ал. 3 пр. 1-во б. А пр. 2-ро вр. чл. 342 ал. 1 пр. 3 от НК и за престъпление по чл. 343б ал. 1 от НК / л. 55 от ДП/. На 01.04.2022г. отново е привлечен като обвиняем – за престъпление по чл. 343 ал. 1 б. Б вр. чл. 342 ал. 1 пр. 3-то от НК, за което му е повдигнато обвинение с настоящия обвинителен акт. В случая не става ясна съдбата на обвинението за престъплението по чл. 343б ал. 1 от НК, макар и да е посочено в обвинителния акт, че за такова престъпление доказателства няма, поради нарушаване на процедурата по установяване на концентрацията на алкохол в кръвта на Б.. Действително има ново привличане на лицето, но в случая не е приложима хипотезата на чл. 243 ал. 9 от НПК, предвид, че повдигнатото му обвинение е било за две престъпления. Доколкото формулираното обвинение е неясно, непълно и противоречиво, то съдът счита, че е накърнено съществено правото на подсъдимите да научат за какво престъпление са привлечени в това качество, което е съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 249 ал. 4 т. 1 от НПК.

С оглед горното съдът следва да върне делото на прокурора за отстраняване на така констатираните нарушения на процесуалните правила,

довели до ограничаване на правото на подсъдимите да разберат за какво престъпление са привлечени в това качество. Мотивиран от горното и на основание чл. 249 ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 248 ал. 1 т. 3 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 386/2022 г. по описа на КрлС.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на Районна прокуратура - П., ТО - Карлово за отстраняване на посочените съществени процесуални нарушения.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес по реда на Глава 22 от НПК пред Окръжен съд – П..

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което се закри в 09:50 часа.

К.Б.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____